

РЕШЕНИЕ

№ 14155

гр. София, 24.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 07.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **230** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на Глава двадесет и шеста, Раздел Ia от Закона за митниците, вр. Глава двадесет и четвърта от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

„ВЮРТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е оспорило издаденото от директора на Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ № Р-484/32-1119761/17.12.2024 г., с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 86/14.11.2024 г. на „с.д. директор“ на Териториална дирекция „Митница-В.“. С постановлението е наложен запор върху две банкови сметки на дружеството, за обезпечаване на публични държавни вземания, в общ размер на 95 689, 53 лева (79 741, 28 лв. антидъмпингово мито и 15 948, 25 лв. ДДС), предварително изчислени при проверка по реда на чл. 84, ал. 1, т. 1 ЗМ на митнически декларации М./31.08.2022 г. М./13.03.2023 г. и М./23.10.2023 г., за допускане за свободно обращение на стоки.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от адвокат Д. М., който: поддържа жалбата и искането за отмяна на решението; не претендира разноси.

Ответникът – директор на Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт: оспорва жалбата; не заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното от фактическа и от правна страна.

В рамките на последващ контрол на подадени от „Вюрт - България“ ЕООД митнически декларации М. 22BG002002080578R3/31.08.2022 г. М. 23BG002002091341R9/13.03.2023 г. и М. 23BG002002105583R9/23.10.2023 г. е изготвен от митнически служители Доклад № В./1/15/28.10.2024 г., според който: дружеството е декларирало за режим „допускане до свободно обръщение“ стоки, с код на режима „40“; с позоваване на Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/191 на Комисията, от 16.02.2022 г. за налагане окончателно антидъмпингово мито върху вноса на

някои скрепителни елементи от желязо и стомана, с произход Китай авторите на доклада приели, че на основание чл. 77, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 952/2013 за създаване МК на Съюза и на чл. 54 ЗДДС съществува основание досъбиране на антидъмпингово мито, в размер на 79 741, 28 лв. и на ДДС -15 948, 25 лв. Като се позовал на данните от доклада „с.д. директор“ на Териториална дирекция „Митница-В.“ издал процесното Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 86/14.11.2024 г., с което наложил запор на банковите сметки.

В хода на съдебното производство от ответника се представи с молба-становище, от 25.03.2025 г. Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки, изх. № С.-024-0014420/06.03.2025 г., с което е отменен запорът, наложен с оспореното ПОМ № 86/14.11.2024 г. с мотиви, че „по сметката в БНБ за принудително събиране на публични държавни вземания е постъпила сума от 95 689, 53 лева. С молбата – становище процесуалният представител на ответника е пояснил, че: сумата е събрана въз основа на постановено от директора на АМ Решение, рег. № 32-20359/20.01.2025 г. (непредставено), с което са установени са досъбиране публични държавни вземания, в размер на 95 689, 53 лева (антидъмпингово мито и ДДС); на основание чл. 19б, ал. 2 ЗМ решението е подлежало на предварително изпълнение; след отмяната на обжалваното постановление делото следва да бъде прекратено, поради липса на правен интерес.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 86/14.11.2024 г. е оспорено в срока по чл. 206б, ал. 2 ЗМ пред директора на АМ, който се произнесъл в срок, с Решение № Р-484/32-1119761/17.12.2024 г., потвърждавайки постановлението. Решението, което съгласно чл. 206б, ал. 4 ЗМ е предмет на съдебен контрол е оспорено в 7-дневен срок от дружеството, с оглед на което жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество. Процесуалната допустимост на жалбата, независимо от отмяната на оспореното постановление Съдът обосновава и с това, че: жалбата не е лишена от предмет, понеже отмененото ПНОМ, от датата на издаването му до неговата отмяна е произвело целените правни последици, а именно – запор върху банкови сметки на дружеството, което неминуемо е създадо затруднения за осъществяваната икономическа дейност – обстоятелство, което не е предмет на доказване в настоящото съдебно производство, а евентуално в друго производство за обезщетяване на вреди, в случай, че такова се окаже процесуално допустимо и основателно. Последните доводи обосновават правният интерес на „Вюрт България“ ЕООД да поддържа жалбата си.

За да потвърди постановлението директорът на Агенция „Митници“ е приел за неоснователни доводите за незаконосъобразност на същото, понеже: била налице обезпечителна нужда, предвид големия размер на антидъмпинговото мито; административният орган е действал в условията на оперативна самостоятелност; „обезпечителните мерки по чл. 206б ЗМ служат за предварително обезпечаване на мита и/или други публични вземания“.

В резултат на извършената проверка за законосъобразност, и след обсъждане на събраните доказателства и на доводите на страните Съдът формира следните правни изводи по същество.

Жалбата е неоснователна. Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 86/14.11.2024 г. на „с.д. директор“ на Териториална дирекция „Митница-В.“ представлява законосъобразен и правилен индивидуален административен акт, издаден от материално компетентен орган.

И. на предварително обезпечаване на притезание е характерен за гражданското право и преценката за използването му винаги е свързана с вероятна основателност. Налаганите по реда на Глава двадесет и шеста, Раздел Ia ЗМ (чл. чл. 206а-206в) обезпечителни мерки служат за предварително обезпечаване на митни сборове и/или други публични вземания. Разпоредбите са специални и обслужват целите на Закона за митниците. В ДОПК се съдържат други специални норми, които също са специфични и се различават, както и тези от ЗМ, от нормите на Част четвърта ГПК. За разлика от чл. 121, ал. 3 ДОПК чл. 206а ЗМ не държи сметка за това, дали

налагането на обезпечение върху определени активи може да доведе до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Разпоредбата на чл. 206а ЗМ предоставя на митническите органи възможност да налагат обезпечителни мерки върху имущество и/или вземания на длъжник, тогава когато плащането на митни сборове и други държавни вземания не е обезпечено по реда на глава двадесет и четвърта от същия закон, както и когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митата и другите публични държавни вземания (чл. 206а, ал. 2 ЗМ). За да бъдат наложени обезпечителните мерки по този ред е необходимо същите да съответстват на размера на митните сборове – ал. 3 на чл. 206а ЗМ. Съдебният контрол е върху ПНОМ и е именно в тези насоки. Решението, върху кои активи да наложи обезпечителни мерки и от кой вид е в рамките на оперативната самостоятелност, с която разполага митническият орган, а съдебният контрол е в обхвата по чл. 169 АПК, приложим на основание § 2 ДР ДОПК.

„С.д. директор“ на Териториална дирекция „Митница-В.“ се е съобразил с установените с нормата на чл. 206а ЗМ условия. Противно на жалбоподателските твърдения постановлението е обосновано и мотивирано, с конкретно позоваване и цитиране на данни от Доклад № В./1/15/28.10.2024 г., в който са изследвани подробно: предметът на дейност на дружеството и неговия капитал; финансовата му отчетност; процесните три митнически декларации и придружаващите ги документи, вкл. за произхода на стоките. С доклада е прието наличието на риск от възможно избягване на антидъмпингови мита, посредством погрешно класифициране на стоки, с оглед на което изрично са селектирани в тази връзка други 48 броя митнически декларации за 67 стокови позиции, за допускане стоки за свободно обращение с код по Комбинираната номенклатура 7318. Основанието за възникване на митническо задължение при внос - поставяне на несъюзни стоки, подлежащи на облагане с вносни мита, под митнически режими

„допускане за свободно обращение“ е регламентирано с чл. 77, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 952/2013 за създаване МК на Съюза.

Разпоредбата на чл. 206б, ал. 5 ЗМ овластява съда да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа, или ако не съществува изпълнително основание. В случая от страна на оспорващото дружество с жалбата не са представени доказателства за обезпечаване на предполагаемото публично вземане, а за наличието на изпълнително основание Съдът изложи мотиви.

Водим от горното и на основание чл. 206б, ал. 6 ЗМ Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „ВЮРТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, против издаденото от директора на Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ № Р-484/32-1119761/17.12.2024 г., с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 86/14.11.2024 г. на „С.д. директор“ на Териториална дирекция „Митница-В.“.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ:

